

180) richtig घलिन्द; vgl. घनिन्द und अठिद.

अलिन्दक m. = अलिन्द 1) HALĀJ. 2, 144.

अलिमत् (von अलिन्) adj. mit Bienen versehen Spr. 4061.

अलीक UNĀDIS. 4, 25. 1) b) एवंविधान्यलीकानि धार्तराष्ट्रिः — पाण्डयेषु — प्रयुक्तानि MBu. 3, 15569. कृत्वा चालीकमुत्तकम् so v. a. sich schlafend stellend KATHĀS. 68, 9. 77, 57. °पण्डित ein Afterweiser Spr. 3328.

°मलिन KATHĀS. 66, 110. 124. — 2) a) Stirn (vgl. अनीक) und zugleich Falschheit Spr. 647. 4139.

अलीन TBa. 1, 1, 6, 6.

अलोपक (3. अ + लोप) adj. unbefleckt VEDĀNTAS. (Allah.) No. 124.

अलोक्व vgl. पापलोक्व.

अलोमक TS. 2, 6, 5, 1. 7, 3, 12, 2.

अलोमुव, die Bomb. Ausg. von 1863 liest अलोमुव, was ÇAṬDHARAS. durch अलोमुव erklärt mit der Bemerkung वर्णलोप आर्यः.

अलोमुप (wohl = अ-लोमुम; lies frei von allen Begierden und vgl. MBu. 13, 1705. die Sonne 3, 153. — m. N. pr. eines der Söhne des Dhṛtarāṣṭra 1, 2738.

अलोहू lies 4, 1, 99 st. 4, 2, 97.

अलोहित 1) TS. 7, 3, 12, 2.

अलग्ग m. du. die Leisten, Weichen VS. 23, 6.

अल्प, अल्पया वाचा mit schwacher Stimme KATHĀS. 62, 53. °स्वर adj. 73. अल्पेन leicht: अल्पेनैव विनश्यति Spr. 3334. für einen geringen Preis DAÇAK. in BENF. Chr. 180, 18. — नाल्पोयसि निवन्नति पद्मुन्नत-चेतमः an etwas ganz Unbedeutendes Spr. 4433.

अल्पक 1) ein elender Wicht Spr. 1696.

अल्पकाष्ठ (अ + क) adj. eine schwache Stimme habend ÇIKSHĀ 32 in Ind. St. 4, 270.

अल्पव, अल्पवर्ष यस्य कोपे ऽभूत् प्रसादे KATHĀS. 53, 31. BHARTṚ. 3, 29 (Spr. 2319) bedeutet das Wort Kürze (eines Tages).

अल्पदुःख (अ + दु) adj. geringes Leid habend; davon nom. abstr. °ता ARĀ. 10, 8.

2. अल्पप्राण lies nicht ausdauernd st. apathisch und füge सूक्ष्म 1. 86, 12 hinzu. Vgl. u. 1. प्राण 3).

अल्पवक्रव (von अल्प + वक्र) n. Geringheit und (oder) Vielheit WILSON. Sel. Works 1, 314.

अल्पय् (von अल्प), अल्पयति verringern NAISH. 22, 54. अल्पित um seine Bedeutung gebracht 1, 15.

अल्पशःपङ्क्ति Ind. St. 8, 249. COLEBR. Misc. Ess. II, 133.

अल्पशयु (अ + शयु) m. ein best. lästiges Insect oder dergl. AV. 4, 36, 9.

अल्पसर्वतेभद्रमाण्डल (अ - स + म) n. Bez. eines best. mystischen Kreises Verz. d. Oxf. H. 93, 6, 44.

अल्पसार (अ + सार) adj. schwach: भूतानि Spr. 3984.

अल्पाम्बुतीर्थ (अल्प - अ + तीर्थ) n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 77, 6, 24.

अल्पास्त्रि (अल्प + अ) n. eine best. Pflanze (फलवृत्तविशेष), = परूप BHĀVAPA. im ÇKDr. u. d. letzten Worte.

अल्पीभू अल्प + 1. भू: sich verringern: °भवद्भन KATHĀS. 52, 317.

अलम, अलमः प्रभुदेवश्च Verz. d. B. H. सतमः und मुत्तमः प्र ° Verz.

d. Oxf. H. 234, a, 3. 4 und N. 2. अलमप्रभुदेव (als ein Name) HALL 16. 17.

अलपादीन (= العالبرين) m. N. pr. eines Fürsten SĀH. D. 113, 1, v. 1. für अन्वापादीन.

अव् 1) Z. 3 lies वल्लन्नविप. — 3) Z. 2 lies 1, 166, 8. 13. st. 1, 168, 8. 13. — 3) beschützen, behüten VARĀH. BRH. 27, 24. अवितास्म्यकम् BHĀG. P. 10, 66, 37. य इदं लीलया विश्वं सृजत्यवति कृत्ति च 37, 15. 74, 21. सृजत्य-त्यवति 60, 2. सृजत्यवति लुम्पसि 14, 6, 8. अविता वयं चास्मात् geschützt vor 10, 14, 48. beherrschen VARĀH. BRH. S. 69, 11.

— उप füge zustimmen, einstimmen hinzu.

1. अव adv. herab, hinunter: कृत्वा मुखान्यव (= अवाञ्चि Schol.) BHĀG. P. 10, 29, 29.

2. अव vgl. निरव.

3. अव pron. demonstr. (vgl. ava im Zend) nur in der Form अवांम् gen. du. und in der Verbindung अवांवांम् = पुत्रोः RV. 6, 67, 11. 7, 67, 4 so vielleicht auch 10, 132, 5.

अवकार, °स्थान der Ort wohin man den Kehrriecht bringt MBu. 1. 16.

अवकर्त्तरु nom. ag. von 1. कर्त्तु mit अव; vgl. चर्मावकर्त्तरु.

अवकल्कन n. das Mischen, Zusammenrühren DŪTUP. 33, 73. — Vgl. कल्कन.

अवका TS. 5, 4, 2, 1. 4, 3.

अवकाश das Herableuchten: नत्तत्राणामवकाशेन पुण्डरीके जायते PAṆ-ĀV. Br. 18, 9, 6. — 2) अनयोः स्तनयोः अवकाशो न पर्याप्तस्तव वक्रल-तात्तरे kein Platz, kein Raum für Spr. 3431. अकाशमवकाशप्रदाने Verz. d. Oxf. H. 223, a, 8 v. u. तमसामवकाशाय damit die Finsterniss Platz greifen könne Spr. 1388. न धातमत्तर्भवने ऽवकाशं करोति VARĀH. BRH. S. 43, 33. Gelegenheit so v. a. Musse 2879.

अवकिन् adj. mit Avakā-Gras bewachsen: आपः Schol. zu KĀTJ. ÇR. 7, 2, 15.

अवकीलक (1. अव + की) m. Pflanz, Nagel MBu. 14, 1236.

अवकुण्ठन nom. act. von कुण्ठ् mit अव Verz. d. Oxf. H. 230, a, N.

अवकृष्ट 1) fortgezogen so v. a. entfernt: अवकृष्टतरः स्थानादवत्तन-रश्च अभिनिधानः) AV. PRĀT. 1, 43, Sch. — 4) HALĀJ. 2, 182. v. 1. für अवकृष्ट. सदृशं चावकृष्टं च प्राप्य कन्यापिता वर्म् niedriger stehend (wie auch R. 4, 17, 47) R. 3, 4, 21. — Vgl. u. 1. कर्षु mit अव.

अवक्रान्ति (von क्रम् mit अव) f. s. गर्भावक्रान्ति.

अवतपणा vgl. 1. तां mit अव.

अवत्ताम lies adj. mager, abgemagert und vgl. नाम.

अवत्तायम् s. u. 2. ति mit अव.

अवत्तालन (von 2. तल् mit अव) n. das Abwaschen durch Eintauchung: शिरोऽवत्तालन H. an. 2, 1. MEN. k. 20.

अवत्तेपणा 1) a) vgl. अपत्तेपणा.

अवगणा MBu. 3, 4037. = असहाय oder नीचसहाय Schol. Statt dessen अवगुणा 13, 5207.

अवगति das Kommen auf Etwas, Erkennen, Errathen SĀH. D. 344, 22.

अवगम dass. SĀH. D. 122, 16. 214, 18.

अवगमपितर (vom caus. von गम् mit अव) nom. ag. der zu Etwas verhilft TS. 2, 3, 4, 1.

अवगमिन् adj. erkennend: तद्व ° BHĀG. P. 16, 87, 40.